

Rožanstvo je živopisno selo na nadmorskoj visini od 800 metara, 16 km udaljeno od centra Zlatibora, na putu od Zlatibora prema Sirogojnu. Selo Rožanstvo ima oko 450 stanovnika koji se uglavnom bave poljoprivredom, stočarstvom, a poznati su i po proizvodnji buradi i kaca.

Kroz selo Rožanstvo protiče reka Prištavica, na čijoj se desnoj obali nalazi Stopića pećina, jedinstvena po bigrenim „kadama“, udubljenjima oivičenim kamenim zidovima u kojima se nakuplja voda, a za vreme veliki voda, preliva se iz njih u vidu kaskada. U neposrednoj blizini Rožanstva je i banja Vapa, čije su lekovite vode, sa konstantnom temperaturom od 17°C, pogodne za lečenje očnih i kožnih oboljenja. Voda iz ove banje se nekada flaširala. U blizini Rožanstva su i autentične vodenice, koje i danas melju brašno. Selo Rožanstvo je danas ponato i po pevačkoj grupi i Saboru na kojem se neguje izvorna narodna pesma.

Na poljani Zmajevac se svakog avgusta organizuje Sabor pod nazivom „Bez izvora nema vode“, čiji je domaćin Gojko Popović i njegova grupa „Raspevani Zlatibor“. Iako svako zlatiborsko selo i zaselak ima svoje udurženje u kojem se između ostalog okupljaju i pevačke grupe, „Raspevani Zlatibor“ je jedina registrovana pevačka grupa na ovoj planini.

Gojko Popović je vođa pevačke grupe „Raspevani Zlatibor“, nastale pre jedanaest godina, kada je grupa samoukih delija, 2003. godine prvi put zapevala na Katićima, kod Ivanjice. Od tada do danas, u skoro istom sastavu, koji zavisi od toga da li je neko „rušan“ ili zdrav, broji od 5 do 10 članova, a najčešće osmorica, za koliko su i pisane pesme.

Svake godine članovi „Raspevanog Zlatibora“ održe do 20 do 25 koncerata. Zovu ih na razne strane. U toku prošle, 2013. godine gostovali su u Sarajevu, Zubinom Potoku na Kosovu, Čačku, Bajinoj Bašti, Vrnjačkoj Banji, Kraljevu, Kamen gradu, nekoliko puta na „Šarenici“. Na Guči obavezno svake godine nastupaju jedan dan, najčešće petkom, kada se predstavljaju grupe koje neguju izvorno pevanje.

-Mi držimo izvorno naše zlatiborsko pevanje, onako kako je to nekada bilo. To je izvorno pojanje, ne „iz vika“, nego „arijsko“, povezano melodično pevanje. Moj otac je došao iz Čačka, bio obućar, opančar i ja sam odrastao na Zlatiboru, i pravi sam Zlatiborac. A pesme nalazimo od starih, gde god smo nešto čuli od očeva, đedova, baba po prelima i svadbama, kada se žanje ili komiša, po mobama, kada su rabadžije vukle drva, ili kosci ručno kosili, i tada su pevane pesme i mi to zapamtili i dan danji negujemo. A imamo i neke nove koje komponuje Stanoje Kovčić, moj zamenik. On izmišlja pesme kao „Puste brale Zlatiborska sela“, „Rujna zora“... Do sada je komponovao nekih desetak i kada neko zatraži te pesme mi pevamo. Izbor pesama zavisi i od toga gde pevamo, i organizatori na osnovu našeg repertoara, izdvoje pesme koje ćemo za tu priliku izvesti

- priča Gojko Popović.

Tako je „Raspevani Zlatibor“ na XIV Pršutijadi u Mačkatu, po želji domaćina, a na zadovoljstvo svih prisutnih, pevao „Zlatibore gde su tvoja stada što ih čuva čobanica mlada“ i „Niko nema što Zlatibor ima“ i tako su se u njihovoj pesmi našli i pršuta, kajmak, dobar vazduh, dobra voda, velike poljane, „ne znam đe ima ljepše nego što ima Zlatibor“.

Ovi čuvari tradicije odazovu se gde god ih zovnu, samo im treba para za put, da pojedu, ako ima, ako ne ponesu od kuće, i ističu, da im jedina pomoć dolazi od TO „Zlatibor“, konkretno Arsena Đurića, koji kad god može obezbedi kombi i vozača za putovanje.

-Godine 2004. RTS je snimio kasetu Sabor „Stari hrast“ Rožanstvo, koji se dešavao na Preobraženje 19. avgusta. Danas su nas malo pogurali, a mi smo nastavili tradiciju okupljanja na starom vašaru, koji je bio začet u vreme Turaka u nekoj pećini Zmajevac i kada su se Turci povukli, vašar je izašao iz pećine na poljanu. Ovaj vašar, „Susreti na Zmajevcu“, održava se prve nedelje po Ilindanu (2. avgust) i mi se trudimo da smo dobri domaćini - kaže Gojko Popović i dodaje da humanitarne koncerte ne odbijaju nikada, a da su na poslednjem vašaru 240 ručkova podelili pevačkim grupama.

Ovo je još jedan dobar razlog da se dođe na Zlatibor, da se vidi i čuje ono što se nigde na drugom mestu u svetu ne može, samo ovde.